

Näissä maisemissa kirjoitan. Kaksi viimeistä kalareissua olen tehnyt uudella ilmatäytteisellä kajakilla.

Mätäkuun kalajuttuja

Helteinen elokuun tervehdys täältä mökkirannasta! Kotimaanjakso on jo yli puolivälin ja kesälomatkin lomailtu. Sunnuntaina päättyvän mätäkuun aikana kalastusharrastus on jäänyt vähiin ja verkot enimmäkseen tyhjiksi, paitsi ihan viime päivinä. Nyt olisikin tarjolla vastasavustettua lahnaa lukuhetken evääksi, maistuisiko?

Edellisessä kirjeessä kerroin pihapiirin lintu-uutisia. Äänimaisema on hiljentynyt merkittävästi kevään konserteista. Yksittäisiä raakkujia kuuluu ja silloin tällöin taivaalla näkyy jo pieniä muuttolintumuodostelmia. Nuoret kirjosiopot lentelevät vielä kotipöntön maisemissa. Niilläkin on pian edessä melkoinen muuttomatka!

Tällä kertaa ajattelin taas jatkaa toukokuun kirjeen kalateemaa. Muistatko, kun kerroin oppitunneistani verkkokalastuksessa: tiimityöstä, verkkojen selvittelystä sekä voitokkaan saaliin jättämistä repeämistä ja pyysin rukoilemaan Lasnamäen seurakunnan puolesta? Sielläkin oli kevään mittaan kohdattu haasteita ja verkot tuntuivat olevan sotkussa.

Eränää tyynenä kesäiltana pyysin naapurin Anni-serkkua taas soutajaksi verkonlaskuun. Olin varannut verkon molempiin päihin ankkurikivet ja ehdotin, että lasketaan verkko mökin edustalla olevaan 4-5 m syvänteeseen. Näin teimme. Kävi kuitenkin niin, että varaamani ankkurinarut olivat liian lyhyet, joten kun laskin loppupään ankkurin veteen, molemmat merkkipoijut katosivat näkyvistä!

Siinä sitten ihmettelimme illan hämärässä, että siellä se verkko nyt lepää syvänteeseen ankkuroituna. Vein Annin kotirantaan ja palatessa vielä yritin tähyillä, mutta tummassa vedessä ei näkynyt vilaustakaan oransseista lipuista. Mielessä kävi ajatus, että toivottavasti työnllemme Lasnamäellä ei käy yhtä köpelösti!

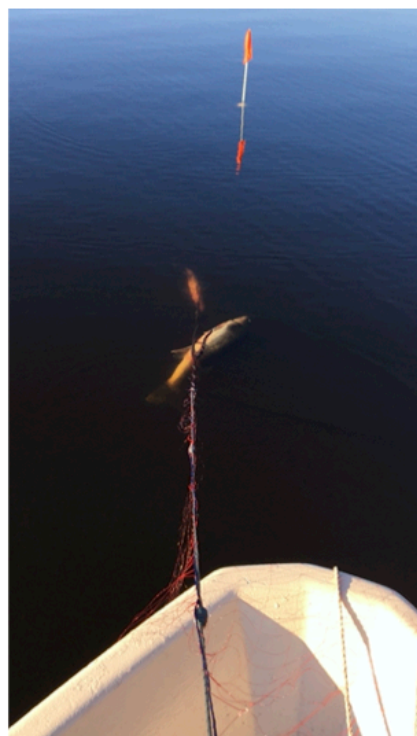
Nukkumaan käydessä rukoilin, että Jumala tekisi ihmeen ja nostaisi verkon pintaan. Aamulla verkosta ei näkynyt jälkeäkään, mutta mielessä kyti idea yrittää saada siitä ote naaraamalla. Katselin ympärilleni etsien sopivaa naarausvälinettä ja löysin liiteristä viemäriavaukseen tarkoitetun teräsvaijerin, jonka päässä oli kuin tilauksesta pieni koukku. Varmuuden vuoksi sidoin kahvapään veneen köyteen, ettei vaijerikin vahingossa katoaisi pohjamutiin. Laskin vaijeria veteen samalla kui aloin soutaa verkon yli.

Sain kuin sainkin otteen verkosta! Olin niin kiittolinen Jumalalle, että sain verkon takaisin. Eikä siinä kaikki – verkosta tuli ensin esiin yli puolikiloinen ahven ja sitten toisessa päässä kaksi kuhaa, joista ensimmäinen painoi kaksi kiloa!

Mitä tästä opimme? 1. Jumala voi pelastaa toivottomalta tuntuvan tilanteen – silloinkin, kun olemme aiheuttaneet sen omaa tyhmyyttämme. 2. Jumala käyttää välillä yllättäviä keinoja ja apureita. 3. Syvistä vesistä voi nousta suuria siunauksia.

Kalastusvälineuutuus: tällä vaijerilla nousi kaksikiloinen kuha. :-). (Jumala voi antaa monenlaisia rukousvastauksia!)

Siunauksia syvyyksistä.

Lasnamäen Pyhän Marguksen seurakunnan kaste- ja konfirmaatiojuhla Tallinnan Pyhän Hengen kirkossa 19.7.2020. Tervetuloa Jumalan perheeseen, Grethe, Gelia ja Marianne sekä pikku Gerhardt!

Kesäjuhlatus tunnelmaa etäyhteyksien kautta, tässä äidin kanssa Kirkastusjuhilla.

Olen säilönyt runsaita luonnon antimia. Tuttujen marjojen ja sienten lisäksi valmistin terrassikeittiössäni kuusenkerkkä-, horsma- ja mesiangervosirappia.

Tein pienen kasvimaan: kaksi kasvulavaa yhteisöpuutarhan tyyliin. Kurpitsat ovat levittäytyneet viereiseen vattupusikkoon.

Edellä kuvattu alkukesän episodi on rohkaissut minua paljon, kun olen kesän mittaan seurannut Lasnamäen seurakuntaa perustavan työn vaiheita. Alkuvuoden suuri ilonaihe oli virolainen työtoveri Margus, jolle jätin ohjat kotimaanjaksolle tullessa. Valitettavasti hänen pestinsä Lasnamäellä päättyikin lyhyeen jo heinäkuussa. Olemme kiitollisia tästä yhteisestä ajasta, jota värjittivät vahvasti myös kevään poikkeustilan tuomat uudet haasteet. Jotenkin uskon, että Jumalalla on keinonsa nostaa meidät tästä syvänteestä ja johtaa eteenpäin. Nyt jätän siis jälleen rukousaiheeksi virolaisen työntekijän löytymisen sekä vastuunjaon selkiytymisen, kun marraskuussa palaan sinne takaisin.

Pieni ydinjoukko kokoontuu Lasnamäellä edelleen viikottain. Pyhän Hengen seurakunnan papit pitävät toistaiseksi ehtoollismessun kahdesti kuussa. Kuukausi sitten piipahdin Tallinnassa ja osallistuin konfirmaatioon, joka turvavälien säilyttämiseksi pidettiin Pyhän Hengen kirkossa. Oli hienoa päästä todistamaan kolmen aikuisen ja yhden pikkulapsen kastetta ja toivottaa heidät tervetulleeksi seurakuntaperheeseen. Toivotaan, että yhteys oikeasti syntyy. Tähän asti emme ole päässeet vielä juuri tutustumaan toisiimme.

Kesälomaan mahtui lyhyen Viron matkan lisäksi mm. monenlaista pientä puuhastelua mökillä, ystävien ja sukulaisten vierailuja, marjastusta, äänikirjoja ja palapelejä. Toivon mukaan syksyn työvierailut toteutuvat pandemiasta huolimatta. Tässä vielä kalenteripäivitystä.

Uudistunut kotimaanjakson kalenteri

- 23.8. Lähetystapahtuma Hyvinkäällä
- 25.8. Kaakonkulman vapaaehtoisten saunailta Virolahdella
- 26.8. Pihakirppis ja konsertti Haminassa
- 29.-30.8. Turku-aktio Henrikin kirkossa KL (Kansanlähetyspiiri)
- 2.9. Kotitraamiset Lpr KL
- 6.9. Sanan ja sakramentin ilta Kouvolassa KL
- 8.-9.9. Kouluvierailuja Luumäellä
- 13.9. Iltamessu Lappeenrannassa KL
- 14.9. Lähetystilaisuus Luumäellä
- 19.9. Varhaisnuorten lähetysleiri Lpr
- 30.9. Suuressa mukana -piiri Kouvolassa KL
- 11.10. Lähtöjuhla Luumäellä
- 18.10. Lähtöjuhla Olarissa
- 1.11. Takaisin Virossa

Riittääkö polttoaine?

Vaihdoin heinäkuussa autoa. Note viettää eläkepäiviä ystäväperheen palveluksessa Etelä-Virossa. Uusi ajopeli on 9 vuotta ja 300 000 km vetreämpi Kia Venga. Sillä oli oikein mukava ajella, kunnes jäin hiljattain tien päälle ilman minkäänlaisia varoituksia. Hinausautolla pääsin merkkikorjaamolle, jossa vikaa etsittiin hyvä tovi, kunnes huomattiin, että tankki oli tyhjä! Bensamittari oli huijannut meitä pahemman kerran. Eilen tankkiin vaihdettiin takuutyönä uusi koho. Mahtaako meillä ihmisilläkin olla vaarana, että polttoaine pääsee loppumaan ihan huomaamatta? Uupumus ja kolotukset hiipivät pikkuhiljaa, ilman merkkivaloja. Jumalalle voi soittaa aina!

Kaikki, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman. Jesaja 40:31

Siunattua loppukesää! Kirsti

Voit tukea työtäni

käyttämällä jotakin seuraavista pankkitileistä ja kirjoittamalla viitteen 22208

Suomen Ev.lut. Kansanlähetys

FI14 5043 1920 0034 52

Etelä-Saimaan

Ev.lut. Kansanlähetys

FI24 5620 0940 0400 65

Kymenlaakson

Ev.lut. Kansanlähetys

FI59 5750 0140 1569 03

Uudenmaan

Ev.lut. Kansanlähetys

FI48 8000 1501 4822 03

Varsinais-Suomen Ev.lut.

Kansanlähetys

FI39 4309 1520 0011 71

Lähehtävät seurakunnat

Sammonlahti, Luumäki, Hamina, Miehikkälän ja Virolahden kappelit, Sipoon suomalainen, Hyvinkää, Olari, Maaria ja Ruokolahti